

«Προσοχή»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Καλό μου παιδί, άκουσε. Σκοπός στη ζωή μας δεν είναι να ανεβούμε μόνο κοινωνικώς, να μορφωθούμε, να επιτύχουμε θέσεις, να γίνουμε παράγοντες δυνατοί στους γύρω μας. Αυτά βέβαια αποτελούν επιδιώξεις νομίμους και επαινετές, που κανείς δεν έχει αντίρρηση να τις ποθήσεις κι εσύ.

Αλλ' ο άνθρωπος έχει μέσα του και ψυχή. Κρύβει μέσα του ατίμητο πνευματικό θησαυρό, τον οποίο μάλιστα πολλοί караδοκούν να κλέψουν. Αν χαθεί αυτός ο θησαυρός, όλα τα άλλα είναι πλέον ασήμαντα, και ανωφελη. Μια διεφθαρμένη ψυχή ενός νέου τι έχει να κερδίσει από τα χρήματα, από τα πράγματα, από την κοινωνική θέση που κατέχει; Τα αρώματα και τα στολίδια δεν είναι δυνατόν να καλύψουν την δυσμορφία και την κακοσμία της ψυχής...

Είναι συνεπώς ανάγκη, παράλληλα με τις άλλες κοινωνικές και επαγγελματικές επιδιώξεις, να καταβληθεί φροντίδα και για την διαφύλαξη του ψυχικού θησαυρού, και σ' αυτήν ακριβώς την περιφρούρηση την εξασφαλίζει η προσοχή. Είναι τρόπον τινά ο φρουρός, που φυλάει την πόρτα της ψυχής, ώστε να μην εισέλθει μέσα το κακό και μολύνει την καθαρότητα. Πρέπει μάλιστα να σημειωθεί ότι η προσοχή πρέπει να εκδηλώνεται πριν ακόμα αρχίσει η πίεση η μεγάλη του κακού. Δηλαδή στην αρχή-αρχή. Μόλις εκδηλωθεί η πρώτη επίθεση. Αν ο νέος και η νέα προσέξουν, τότε ο εχθρός θα υποχωρήσει και η ψυχή θα μείνει αδούλωτη...

Διότι είναι παρατηρημένο, ότι το κακό επιτίθεται ύπουλα, με τεχνάσματα , πότε ως πολιτισμός, πότε ως κοινωνικές υποχρεώσεις, πότε ως συγχρονισμός κ.λπ. Σιγά-σιγά. Δεν αποκαλύπτει τους σκοπούς του. Όταν πια αργότερα το αντιληφθεί ο νέος είναι πλέον αργά. Θυμάμαι ότι κάποτε σ' ένα πόλεμο οι στρατιώτες μιας διμοιρίας ντύθηκαν τη νύχτα, με άσπρα σεντόνια, έβγαλαν τα άρβυλά τους, κάλυψαν τα πόδια τους με τσουβάλια, για να μην κάνουν θόρυβο και στο χιόνι, σιγά-σιγά, ντυμένοι έτσι στα λευκά, αθέατοι μέσα στη λευκότητα του χιονιού, έφθασαν στα χαρακώματα των εχθρών και τους έπιασαν να κοιμούνται. Έτσι πήραν το ύψωμα... Το ίδιο κάνει και το κακό. Μεταμορφώνεται και κατακτά τα υψώματα της ψυχής, με τεχνάσματα πονηρίας.

Είναι γι' αυτό, νέε μου, ανάγκη να προσέξεις πολύ στο θέμα αυτό. Αν αρχίσεις να υποχωρείς και εις τα ελάχιστα ακόμη, ο κίνδυνος είναι μεγάλος!

«Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ»

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ

ΔΙΜΗΝΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2014- ΦΥΛΛΟ 119

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ- ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Τ.Θ. 67- Τ.Κ. 200 06- ΒΡΑΧΑΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Πηγή: xristianos.gr